No. 51.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 28 April.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,60. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

De Arnhemsche Courant

te willen overtuigen, dat zij ongelijk heeft, daarvan mag men gerustelijk zeggen: » *het is den moriaan gewasschen.*"

In ons nommer van 15 April hadden wij aangetoond, op welke wijze de wetgever, zonder de grondwet te schenden, zou kunnen verordenen, dat de Provinciale Staten, waar zij als kiezers der leden voor de Staten-Generaal werkzaam zouden zijn, het dubbele getal uitmaakten van dat, hetwelk met de overige werkzaamheden, aan dat collegie bij de grondwet opgedragen, belast zoû worden. Dat het collegie voor deze laatste werkzaamheden te talrijk werd, hadden wij gezegd te kunnen worden verhoed, » *door elk » jaar een gedeelte der leden, hetzy by loting hetzy » op andere wyze van* DIE *werkzaamheden te doen » ontheffen.*"

Wat beweert nu de *Arnhemsche Courant* hier tegen? » Dat men in dit geval leden der Provin- » ciale Staten zou hebben, voor welke dit lidmaat- » schap óf slechts een ijdele titel ware, óf welke » men belette deel te nemen juist aan die werkzaam- » heden, tot welke hunne benoeming meer bepaald » strekt."

Intusschen zou geen van beide het geval zijn.

1°. De benoeming der leden van de Provinciale Staten strekt even bepaald tot het verkiezen der leden van de volksvertegenwoordiging als tot het verrigten van de overige werkzaamheden aan de Provinciale Staten opgedragen; en wij voor ons houden de verkiezing der leden van de wetgevende magt voor verreweg de gewigtigste werkzaamheid, door die Staten te verrigten; omdat de gevolgen daarvan zich over den ganschen Staat uitstrekken, die van eenen Provincialen maatregel alleen over de provincie; omdat, waar de wetgevende magt beslist heeft, wat het belang des vaderlands vordert, ook zelfs de Provinciale aangelegenheden onderworpen zijn.

Wie dus tot de benoeming der leden van de wetgevende vergadering medewerkt, bezit geenen » ijde- » len titel;" hij oefent eenen daadwerkelijken, gansch niet ongewigtigen invloed uit op de algemeene aangelegenheden des lands.

2°. Wanneer een lid *dit* jaar geen deel neemt aan de overige werkzaamheden tot de attributen der Statenvergadering behoorende, zal hij niet *voortdurende* daarvan zijn uitgesloten. Hij zal in een volgend en meerdere jaren van zijnen dienstlijd aan *al* de werkzaamheden deelnemen, bij het collegie voorkomende. Hij zal dus niet blootelijk *kiezer* zijn, maar ook lid der Provinciale Staten, op zijne beurt geroepen, om al de overige werkzaamheden, aan dat lidmaatschap verbonden, te vervullen.

Zou het niet medewerken, gedurende eenen bepaalden tijd, tot *al* de voorhandene werkzaamheden, in strijd zijn met de grondwet? Er bestaat geen schijn van. De grondwet zegt: de stedelijke kiezerscollegien vervullen de opengevallene raads-plaatsen. Maar, (wij hebben het reeds gezegd), die kiezerscollegien doen dit *niet*, slechts een gedeelte dier collegien verrigt het werk, omdat de reglementen, krachtens de grondwet vastgesteld, dit zóó voorschrijven.

De *Arnhemsche Courant* wil dit voorbeeld niet laten gelden, omdat het hier alleen een werk van verkiezing betreft.

Welnu, wij klimmen hooger op. De grondwet zegt: de Hooge Raad doet *dit*; de Hooge Raad doet *dat*. Moet nu altijd het *gansche* collegie *dit* en *dat* doen? Volstrekt niet! De wetgever heeft dit anders verordend. Men behoeft slechts art. 100 en 102 der wet op de regterlijke organisatie in te zien, om, bij een aantal zaken, de helft of nog meer van dat collegie van de deelneming aan de werkzaamheden te zien uitgesloten. Waar staat de grondwet dit toe, welke alleen van den ganschen Hoogen Raad spreekt? En wanneer zes raadsheeren van de 12 of 14 hebben gevonnisd, zegt men daarom niet, dat de *Hooge Raad* gevonnisd heeft?

Men vindt dus hier bij het hoogste regterlijk collegie door den wetgever gedaan wat bij de reglementen ten aanzien van politieke ligchamen, die der stedelijke kiezers, heeft plaats gevonden: uitsluiting van een gedeelte derzelve van de deelneming aan werkzaamheden, welke de letter der grondwet naar 't scheen aan de *gansche* collegien, zonder uitsluiting van eenig lid, had opgedragen. Maar het is waar, de grondwet verwees verder naar de wetten, naar de reglementen.

Het is dan onze schuld niet, wanneer wij volstrekt niet kunnen inzien, dat, ten aanzien van de collegien van Provinciale Staten, niet op gelijke wijze zou kunnen worden gehandeld, bij de eventuele wetgeving op de verkiezingen.

De grondwet verbiedt het nergens, maar laat de bepaling der wijze, waarop de Provinciale Staten hunne magt zullen uitoefenen, over aan de reglementen.

Die reglementen, bepaald hebbende wat wij hebben voorgesteld, zoo houdt daarmede alle tegenspraak op.

Tegenspraak intusschen behoeft de *Arnhemsche Courant*; dit maakt haar wezen, haar bestaan uit. Roem het veeltrappig, het bestaande verkiezing-stelsel als goed, ordelijk en zedelijk; zij zal u tegenspreken. Keur dat stelsel af, tracht de leemten daarin, zooveel de grondwet toelaat, te doen herstellen; zij zal u al wederom tegenspreken, tot de fijnste haarkloverijen afdalen, om te trachten u te beduiden, dat gij iets ongrondwettigs verlangt.

Is het wonder, dat zij door dit middel zooveel goeds sticht, zooveel achting verwerft, bij de weldenkenden in den lande?

> Een eerzuchtige en slimme menschen-aast zijn deze priesters; zij zijn niets, en tot niets zijn zij voorhanden.
>
> Euripidés Iphigenie.

De belijder der Israëlitische godsdienst, ofschoon sedert lang van deszelfs volksbestaan verstoken, en in weerwil hij het land zijner inwoning als *vaderland* beschouwt, wordt vaak door godsdienst, opvoeding en geschiedenis, aan Judea, de wieg en bakermat van het voorgeslacht, herinnerd.

De *noodlydende* geloofsbroeder in het Oosterland, welke bij de puinhoopen van Israels grootheid, en het graf van zijn' voormaligen luister, verwijlt, is het voorwerp zijns medelijdens gebleven; en tot den huidigen dage, brengt hij gewillig den halven *schekel* ten offer, bij MOZES wetten ingesteld, om daarmede de behoeften van dien geloofs- en natuurgenoot te leenigen.

Deze halve *schekel*, in Nederland tot elf cent, en elders hooger en lager berekend, wordt ongetwijfeld door zes of zeven tiende gedeelte der mannelijke bevolking, van twintig jaar en daarboven, ieder jaar, op het altaar der weldadigheid gebragt. De arme Israeliten, binnen de vier gemeenten, *Jerusalem*, *Hebron*, *Tiberias* en *Tzefas* met er woon gevestigd, en geen anderen, hebben regt en aanspraak, van dien ouden los- of hoofdpenning bedeeld te worden.

Nog andere giften, onder den naam van *matnaus jad* bekend, benevens bus- en offergelden, worden, bij de Israëlitische gemeenten, meer en minder, aan hetzelfde oogmerk toegewijd.

Oudtijds waren de hoofden en voorstanders dezer vier gemeenten, *Arbangkehillaus*, gewoon, de door de Israëlitische kerkbesturen geinde, en onder hunne bewaring geblevene heilige landsgelden, door de afgevaardigde zendelingen, in ontvangst te laten nemen; eene wijze van invordering, welke alle uitersten van omslagtigheid, langwijligheid en kostbaarheid in zich vereenigde; doch sedert twintig jaar heeft zich te Amsterdam een commité gevormd, hetwelk, door te dien einde aangeknoopte betrekkingen, de bijdragen, oogenschijnlijk van alle Israëlitische gemeenten in Europa, in deszelfs kas opneemt, om dezelve iedere drie maanden, naar hare bestemming te zenden.

Indien nu het commité bij deze taak, en bij het wel kwijten derzelve, ware bepaald gebleven, zoude men het een goed, nuttig en doeltreffend werk te verdanken hebben, dewijl door deszelfs bemoeijingen, de gemeenten ophielden aan de lastige en onbepaalde bezoeken der zendelingen, en de daaruit voortvloeijende moeite en kosten blootgesteld te zijn.

Doch het commité, niet te vreden met de gewone onderstandsgelden, zoo als dezelve nu eenmaal, sedert onheugelijke tijden, ten behoeve van Palestina, werden geleverd, vond goed een soort van weldadigheids-instelling, onder de benaming van *teroemas hakkaudesch*, heilige heffe, te stichten, waarvan de leden en zamenstellers van het commité, onder aanmatiging van wijdsche en zeer onpassende titels, zich tot hoofdbestuur opwierpen en, genoegzaam door geheel Europa, zijne gevolmatigden aanstelde, op welker trouw en broederlijke verknochtheid het volkomen staat kon maken.

De ruime aanwinst van tot dus verre onbekende, jaarlijksche inviduele bijdragen van niet minder dan *f* 2.60, en andere, tot stijving der heiligelands-fondsen, gecreëerde middelen, waren de belangen, op welker bevordering het hoofdbestuur en zijne onderdeelen zich, met onafgebroken vlijt, hebben toegelegd.

Deze contributien, door dringende, aanhoudende en vrijmoedige aanzoeken van het hoofd des committés, jaarlijks toenemende, worden ook in deszelfs kas gestort en van daar, naar Palestina overgemaakt.

Menschen welke, minder dan de groote menigte, door het ijskoude indifferentismus worden wederhouden, en er genoegen in scheppen, den gang van zekere dingen gade te slaan en ter harte te nemen, vermeenden steeds, in den zoo voorbeeldeloozen ijver, door het committé, ten nutte van het aloude Salem, betoond, de drijfveeren van een stoffelijk en onstoffelijk belang te ontdekken; *kandele-renommé* en uitbreiding van de leer, de zeden en gebruiken der gasidim, waarvan de leden van het commité over het algemeen, en deszelfs hoofd in het bijzonder, zich openlijk, als de warmste voorstanders kenmerkten.

Aan de zucht om de nieuwe sekte, die men met hart en ziel toegedaan was, aan te kweeken en voort te planten, werd gevolgelijk de toenemende verhuizing van Poolsche en andere geloofsgenooten, welke zich nadat het commite zijn' werkkring was ingetreden, allengs bij duizendtallen in Palestina kwamen nederzetten, toegeschreven.

Het bleef ook niet onopgemerkt, hoe hoog en aanmerkelijk de geldsom niet moest beloopen, door de Israëlieten van bijna geheel den bekenden aardbol, tot een zoo beperkt weldadigheidsbestek, als het onderwerpelijke, bijeengebragt; de geruchten van een niet wel gehouden bestuur werden daarenboven, middelijk en onmiddelijk, in omloop gebragt; *van de zijde van het commite, werd aan veler verlangen om rekening en verantwoording, geen behoorlijk en voldoend gevolg gegeven*; achtbare stemmen lieten zich, in de openbare bladen, tegen het Amsterdamsche commite hooren, welks handelingen, door zekeren van Palestina afgevaardigden, doch in het Westerland zijne zending ontrouw geworden, ANONYMUS, werden gegispt, en de gemeente te Londen, Altona, Franckfort a/m etc. braken hare betrekking met hetzelve af, en verkozen voortaan de door het commite waargenomene taak, den heer MONTEFIORE te Londen op te dragen.

Als het gevolg van een en ander, verschijnt in Mei 1842, eene verdediging van het commite, eene brochure in de heilige taal opgesteld, welke over het algemeen genomen, te veel geloof aan eigene waarde, en te veel vertrouwen in eigene grootheid, ademt. Omtrent de, wegens evengemelde aanleidingen, achterstallig gewordene, inviduele contributien, wordt den toon des verzoeks geheel uit het oog verloren, terwijl tot de aanwinst van voortdurende bijdragen, die des *meesters* wordt gebezigd, de welgegronde meening « welke stedelijke of inwonende armen, « den voorkeur boven vreemde armen geeft," als die der zondaren en afvalligen wordt geschandteekend, en van deze gelegenheid, een schijnbaar opzettelijk gebruik gemaakt om testamentaire beschikkingen voor Palestina uit te lokken, en nieuwe veroveringen in het gebied der weldadigheid te maken.

De stemmen der schrijvers, in *jost's Annalen* en in *die zeitung der judenthums* bleven niet zonder weerklank: in de Vlissingsche Courant van 8 Junij 1842, werpt ANONYMUS, tegen het Amsterdamsche commite, de navolgende vraagpunten op:

« 1°. Hoeveel Joodsche huisgezinnen, zoowel tot de Portugesche « als tot de Hoogduitsche gezindheid behoorende, zijn thans « binnen de gemeenten Jerusalem, Tzefas, Hebron en Tiberias, « met er woon gevestigd?"

« 2°. Hoeveel huisgezinnen van beide gezindheden, bevinden « zich aldaar zonder brood, bestemming of middel van bestaan « en kostwinning, die gevolgelijk, als erkende armen aan te « merken zijn, en die, naar gelang hunner omstandigheden, min « of meer aanspraak hebben, op de tijdelijke of de onafgebrokene « geldelijke ondersteuning hunner inlandsche en buitenlandsche « geloofsgenooten?"

« 3°. Welke zijn de bekende armen-fondsen der evengemelde « vier gemeenten, en tot welke bijzondere of algemeene bestemming « worden dezelve gebezigd?"

« 4°. Hoe groot is het gezamenlijk getal der inwonende personen « van oud Oostersche her- of afkomst? en hoe groot is daar- « entegen het gezamenlijk getal der personen, die zich sedert « de laatstverloopene achttien tot vijfentwintig jaar; van Polen « en andere landen, aldaar met er woon hebben nedergezet."

« 5°. Hoe groot is het gezamenlijk bedrag der bijdragen welke, « onder de benaming van *Machsies Husschek*, *Matnaus jad*, als- « mede dat der vaste contributien en andere giften, die jaarlijks « van alle Israelitische gemeenten op den bekenden aardbol, naar « deze vier gemeenten heenvloeijen?"

welke onbeantwoord zijn gebleven.

Eindelijk heeft het commite, in Januarij 1843, andermaals getracht zich, door een Hebreeuwsch vlugschrift, van de tegen hetzelve ingebragte beschuldigingen, te zuiveren; een stuk, men leze en oordeele, van een zeer zonderlingen inhoud, onder anderen, met herderlijke zegeningen, groet en strijkaadje beginnende, doch met vloeken en verwenschingen eindigende.

De Vlissingsche Courant van den 13 Februarij jl. heeft een artikel tegen hetzelve opgenomen.

Over dezelfde brochure wordt, in *die zeitung der judenthums*, No. 10 en 11, jaargang 1843, een nog niet afgeschreven artikel gevonden, waarvan de schrijver is, de hooggeleerde heer J. H. LOWENSTAM, wiens werk Damascia, de beschrijving van de jongste vervolging der Israeliten te Damaskus, als letterkundig keurproduct, de hoogste aanbeveling verdient.

De heer LOWENSTAM verklaart, dat de door hem gedane stappen de maatregelen van het commite hebben uitgelokt. Hij beschouwt de heer H. LEHREN als het levensbeginsel, de drijfveder en de beweegoorzaak van het hoofd-bestuur, de overige leden; als figuranten en statisten. Hij zegt, met den gang en loop der administratie, volkomen ingewijd, en voornemens te zijn, binnen weinig tijd, en na dat eene daarmede in verband staande, maar nog niet geheel ontwikkelde gebeurtenis, tot rijpheid zal zijn gekomen, een volledig werk over deze administratie in het licht te geven. De reeds vermelde weigering van den heer LEHREN, tot het openbaar maken van rekening en verantwoording, zoo als dezelve sedert lang verlangt, doch vruchteloos was gevraagd, wordt door hem, als de aanleidende oorzaak des pennestrijds, opgegeven.

Intusschen heeft het commite, iets hetwelk den schrijver in die Juden-Zeitung onbekend is, het stuk in goed hoogduitsch overgebragt en gratis rondgezonden; eene oplettendheid, welke het lezende en weetgierige publiek in staat stelt, beter dan uit den mussiv-stijl en rapsodische zamenstelling van het oorspronkelijke, den waren toedragt der zaak te leeren kennen.

In de hier ter spraak zijnde brochure, debuteert het commite met een zende-pistel van het rabbinaat der Israëlitische, Portugesche gemeente te Jerusalem, een collegie uit dertien Rabijnen zamengesteld, welke epistel, aan alle Hollandsche, Fransche, Duitsche Joden etc. en tevens aan de overige geloofsgenooten is gerigt, welke *binnen*, en in de nabijheid der Europesche steden, zijn gevestigd. In het oorspronkelijke komen echter niet meer dan *twaalf* naamteekeningen en één zegel voor; in de vertaling vinden wij het *zegel*, door eene *naamteekening* vervangen. Een der onderteekenaren, JACOB FINZI genaamd, neemt uit nederigheid den bijnaam van WORM aan, dus de WORM JACOB FINZI; zeker overeenkomstig de hedendaagsche, oostersche zeden!

Wij, die steeds een onwankelbaar geloof in den ootmoed',

de nederigheid en de zedigheid van den heer LEHREN stelden, weten bijna geen denkbeeld te vormen van het legio titels en eerenamen, welken ZEd. zich, van niet minder dan dertien Rabbijnen, laat geven en onderschuiven, en die hij ondanks de hooge mate van ootmoed, nederigheid en zedigheid, hem, tevens door zijne hooge apologisten, zoo ruimschoots t'ebedeeld, eene tegenstrijdigheid waarvoor wij bezwaarlijk oplossing vinden, getrouwelijk in de vertaling het laat overnemen.

Rabbi HIRSCHEL MOZES LEHREN is hoogwaardig, hooggeleerd, grond- of aartsvroom, wereldberoemd; hij is Nassi (vorst) van Palestina, een man van uitstekende deugden, een man van godsvrucht en geregtigheid, die het wel meent met God en menschen; hij is een onschatbare parel, een groot licht, eén doorluchtige, een heilige, de roem en de hoogmoed zijner vereerders en wat niet al meer; de Rabijnen leggen aan 's mans eer, deugden, eigenschappen en waardigheden eene titelatuur ten koste, die de voormalige koningen van Judea, de Hoogepriester en het sanhedrin te gader, nimmer gedragen hebben. *(Vervolg hierna.)*

NIEUWSTIJDINGEN.

AMERIKA.

— Een nieuwsoortig tweegevecht had onlangs plaats in de Noord-Amerikaansche Staat Missouri. De directeuren van de twee voornaamste Spoorweg-Maatschappijen in dat land, eenen twist gehad hebbende over de kracht hunner stoomwerktuigen, beleedigde de een den ander met te zeggen, dat zijne machieriën geen oordje waard waren. De beleedigde daagde hem uit, voorstellende, dat ieder zijn Stoomtuig zoude laten loopen op hetzelfde spoor, zoodat het krachtigste natuurlijk het andere moest verbrijzelen. Daar de beide directeuren achtingswaardige lieden en daarenboven vaders van huisgezinnen waren, werd de Gouverneur verzocht om het tweegevecht te beletten. Maar deze, die welligt nog een overschot van het wilde bloed in zijne aderen heeft, wel verre van het tweegevecht te verhinderen, vond het denkbeeld uitmuntend en gaf zijne toestemming.

Den 15. Maart bestegen deze beide mannen alleen hunne stoomwerktuigen. Ik zeg alleen, want zij weigerden om onderscheidene ingenieurs en machinisten, die hen wilden volgen, op te nemen. Zij bragten hunnen stoom tot de hoogstmogelijke kracht en op eenen afstand van twee mijlen van elkander begonnen zij den togt, in tegenwoordigheid eener groote menigte nieuwsgierigen, welke het gerucht van dit vreemdsoortig tweegevecht herwaarts had gelokt. Zij snelden op elkander in, staande ieder op zijn stoomwerktuig en een hevige schok had plaats. Het eene verbrijzelde het andere, stoomde verder, en alles was gedaan. Men vond het hoofd en een been van den Heer *Williamson*: al het overige, het ligchaam, de machinerie, enz. was verbrijzeld en verdwenen. De tegenstander van den Heer *Williamson* is er heelhuids afgekomen. Zonder voor de waarheid van dit voorval geheel en al te durven instaan, moeten wij echter hierbij voegen, dat het berigt daarvan afkomstig is van een geloofwaardig persoon.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 21. April. Voor eenige dagen heeft het volgende alhier plaats gehad, waarvan de mededeeling welligt anderen tot voorzigtigheid kan strekken. Eene jonge dame, de dochter van eenen stafofficier alhier, droogde het hoofd met een doek af, toen zij met een kermend geluid magteloos nederzeeg. Men snelde te hulp en zag bloed uit haar regteroog stroomen. Zij had eene fijne naald, die toevallig in den doek was blijven zitten, met het afdroogen in het oog gestoten. Dezelve moest er met moeite worden uitgehaald; haar regter oog heeft zij voor altijd verloren.

LEIPZIG, den 17. April. Een regtsvonnis voor eenigen tijd over 3 personen uitgesproken en thans vernietigd verklaard, maakt alhier veel opziens. Voor eenigen tijd werden 3 personen door gendarmen en geregtsdienaren gearresteerd als verdacht in eene pastorij in het Saksische Ertsgebergte te zijn ingebroken en dezelve beroofd te hebben. Zij werden voor de regtbank gebragt, en ofschoon zij aldaar hun onschuld verzekerden, op de getuigenis van eenige personen, en de gendarmen, tot levenslange gevangenis veroordeeld. Eenigen tijd later diende voor de regtbank eene zaak wegens eene rooverschende, waarvan eenige leden verklaarden de plundering van de pastorij te hebben bedreven. Deze daad liet geen twijfel over, en de eerste gevonnisden hadden geene gemeenschap met de bende. Ten gevolge van deze bekentenis werd het eerste vonnis door eene andere regtbank herzien, en thans blijkt de volkomene onschuld der reeds gevonnisden, die dan ook vrijgesproken en in vrijheid gesteld zijn, nadat zij 3 jaren in de gevangenis gezucht en 2 jaren lang de zwaarste tuchthuisstraf geleden hebben. De gendarmen worden in regten vervolgd. Het vonnis over degenen, welke door pligtstrijdige handelwijze en meineedige verklaringen de veroordeeling der onschuldigen bewerkt hebben, ziet men met belangstelling te gemoet, te meer daar ook de regtbank van menige onwettigheden (*Illegalitäten*) is beschuldigd geworden. *(Magd. Z.)*

— Te Kladrau (Bohemen) is, bij een' hevigen Noord-Oostewind, in den morgen van den 26. Maart, een hevige brand uitgebroken. Reeds na verloop van twee uren vonden de bewoners der nabijgelegen plaatsen, van 178 huizen en schuren, nog maar 33 onbeschadigd. Verscheidene personen hadden het leven bij deze ramp verloren, en omstreeks twee honderd huisgezinnen bevonden zich zonder dak. De pastorij en het raadhuis zijn geheel verbrand.

ENGELAND.

— Alleen in de stad Sheffield telt men thans ruim 4000 onbewoonde huizen en ledig staande kelders; meer dan 9000 personen ontvangen wekelijks aalmoezen. De handel in ijzer is in vele districten zoo diep gezonken, dat vele arbeiders in twee weken naauwelijks drie dagen arbeiden. In het werkhuis der onbeduidende stad Wellington melden zich in de vorige week nagenoeg 100 behoeftigen aan.

— In het werktuigkundig Instituut te Newport hield onlangs zekere *Llewellyn* eene voorlezing, in welke hij de oudste berigten nopens het gebruik der steenkolen in Engeland mededeelde. Onder *Hendrik III.* verscheen, ten jare 1272 een koninklijk patent, waarbij den inwoners van Newcastle werd toegestaan, dit mineraal regelmatig te ontginnen. *Eduard IV.* verbood in het jaar 1306 het gebruik van steenkolen in de stad Londen, uithoofde van het ongemak, hetwelk de rook veroorzaakte.

FRANKRIJK.

— De *Moniteur de l'Armée* heeft eene tot dusverre nog onbekende correspondentie van *Napoleon* openbaar gemaakt. Deze correspondentie, tusschen den Keizer en den eersten kommandant zijner artillerie, den generaal graaf *la Riboisiere*, werd gevoerd tijdens het laatste gedeelte van den veldtogt van 1809 en gedurende dien van 1812. De brieven, ruim 60 in getal, nopens wier echtheid geen twijfel bestaan kan, en welke de zoon van den graaf, pair van Frankrijk, heeft medegedeeld, moeten voor militairen van dit wapen van groot belang zijn.

— Tot vermaak van den jongen Graaf van Parijs is onlangs op een der zolders van de Louvre een kleine spoorweg gelegd, en door een engelschen machinist eene daaraan geëvenredigde locomotief vervaardigd. De Koning heeft in persoon proeven met dezen toestel bijgewoond, en hartelijk in het vermaak gedeeld hetwelk de vorstelijke knaap daarin schepte, ten wiens behoeve ook een boekje is zamengesteld, waarin de machinerie der spoorwegen wordt verklaard.

BELGIE.

— In de nacht van donderdag op vrijdag is een zwaar onweder over de stad Luik en hare omstreken losgebarsten. Te Saint Simeon heeft de bliksem een gedeelte van het dak der kerk weggeslagen, vele ruiten verbrijzeld en het altaar beduidend beschadigd. Ook zou, wat men echter nog niet met zekerheid wist, de bliksem op de kerk te Grivegnée gevallen wezen. Stelliger is het dat hij den toren der kerk te Eisloo, bij Maastricht, heeft getroffen, en dat deze daardoor is ingestort. Had niet de pastoor een oogenblik te voren zijn woonvertrek verlaten, dan ware die geestelijke vermoedelijk door de steenen welke door de zoldering vielen verpletterd geworden.

— Uit Charleroi schrijft men van den 22 April:

« Eergisteren te 4 ure na den middag was de landhouwer *Legros* te Fransnes les Gosselies, bezig een zijner landerijen te beploegen, toen een bliksemslag hem eensklaps doodde. Een der beide paarden, met welke hij werkte, werd insgelijks gedood; doch het andere kwam er met eenige wonden af. Het lijk van *Legros* vertoont geene wonden, als een schram in het gezigt. Zijn slaapmuts; de mouwen van zijne kiel en zijne schoenen waren in kleine strooken gesneden, even als of zij met eene schaar waren geknipt. Hij was weduwenaar en laat 4 kleine kinderen na.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 25 April. Hunne Majesteiten de Koning en koningin, benevens Hunne Koninklijke Hoogheden, de Prinsen *Alexander* en *Hendrik* der Nederlanden, zijn zoo aanstonds, (5 ure), aan het Paleis afgestapt.

Kort daarna zijn HH. MM. op het balcon verschenen, van waar Hoogstdezelve de toejuichingen der zaamgeschoolde menigte, op de minzaamste wijze beantwoord hebben.

— De Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft heden aangenomen: 1°. het ontwerp van wet omtrent de verdeeling der grondbelasting tusschen de gebouwde en ongebouwde eigendommen, enz.; 2°. het ontwerp van wet, tot aanvulling en wijziging der wetten van 21 Mei 1819 (*Staatsblad* n°. 31) en 16 Junij 1832 (*Staatsblad* n°. 30), betrekkelijk het patentregt; en 3°. het ontwerp van wet, houdende wijzigingen in de wetten op personele belasting van den 29. Maart 1833 (*Staatsblad* n°. 4) en van den 19. December 1835 (*Staatsblad* n° 43).

— Men verneemt dat de hervatting van de zittingen der Tweede Kamer is bepaald tegen donderdag den 4 Mei aanstaande, des namiddags ten twee ure.

— Men weet, dat het paard, waarop Z. M. *Willem II.* gedurende den slag van Waterloo gezeten was, voor eenige tijd op het kasteel Tervueren is overleden. De heer *Karel Tschaggeny*, een onzer beste dierschilders, heeft voor den dood van dit edel strijdpaard, daarvan eene afbeelding vervaardigd, en aan Z. M. den Koning nu onlangs aangeboden, die den schilder alter vleijendst ontvangen heeft, en een allerkostbaarsten ring ten geschenke heeft doen toekomen.

MAASTRICHT, den 22. April. Nadat gedurende eenige dagen, eene buitengewone warme weêrgesteldheid alhier geheerscht had, barstte omstreeks middernacht, van den 20. op den 21. dezer, een allerhevigst onweder uit, hetwelk in onze stad echter geene schade aanrigte. Doch naar men ons berigt, is de bliksem geslagen in den kerktoren der gemeente Eisloo, ten gevolge waarvan deze gedeeltelijk ingestort is, waardoor de pastorij veel geleden heeft.

— Gisteren heeft te Luik een allerhevigst onweder gewoed. Men herinnert zich in lang niet zulk een aanhoudend licht gezien en zulke vreeselijke donderslagen gehoord te hebben; men heeft gelukkig van geene onheilen vernomen; doch het water kwam met stroomen neder, hetgeen aan de vruchtboomen veel schade heeft gedaan.

'S HERTOGENBOSCH, 22 April. Gisteren namiddag is hier gevankelijk naar het tuchthuis overgebragt *Arnoldus van der Meyden*, te St. Hubert bij Grave woonachtig, aangeklaagd van poging tot kindermoord, hetzij als dader of medepligtige, op een pas geboren kind gepleegd. Naar men verneemt, moet het plegen dezer afschuwelijke misdaad voor alsnog hoofdzakelijk hierop neerkomen: De moeder zou in de open lucht bevallen zijn, zonder eenige voorzorg, om het kind in het leven te behouden, genomen te hebben; onmiddellijk na de geboorte moet hetzelve in eene nabijgelegen drooge sloot gelegd en met aarde overdekt zijn geworden. Een der buren, dit begraven opgemerkt hebbende, kreeg kwaad vermoeden en begaf zich naar den burgemeester dier plaats. Dadelijk werd onderzoek gedaan en het kind levend bevonden, gedoopt, verzorgd en onder bewaring gesteld. Omtrent de moeder is voor alsnog niets bekend. De justitie intusschen doet streng onderzoek.

— Den 21 dezer heeft het Prov. Geregtshof te Arnhem, *Johanna te Kiefte*, oud 42 jaren, dagloonster te Hummelo, die een dubbel huwelijk heeft aangegaan, veroordeeld tot 5 jaren tuchthuisstraf

GEMENGDE BERIGTEN.

In Zwitserland gaat het voortdurend vrij woelig toe. — Huwelijks-wenschen zijn te bekomen bij D'Ancona, te Amsterdam. — Op hoog bevel is in de Amst. stads schouwburg kom hier, vertoond. — Te 's Hage zijn 7 personen in hechtenis genomen, beschuldigd van op den duur gesnoeide grove geldspecien in omloop te hebben gebragt. — Een burger te Haarlem noemt het poortgeld onder anderen ongrondwettig, omdat de stedelijke ambtenaren en aanzienlijken te voet en met rijtuig, zonder betaling binnenkomen, en den burger en arme man zijne centen moet passen. Het ontbreekt echter niet aan goede voorbeelden ter navolging. — De hertog van Sussex is te Londen in 70 jarigen ouderdom overleden. — De minister Guizot is bijna het slagtoffer geworden van het hollen zijner paarden. — W. de Lange heeft de winkel van wed. Borstlap overgenomen. (R. C.) — De omwenteling op St. Domingo is zonder bloedstorting voltooid. — Mr. L. Metman, zal als raadsman optreden in de zaak van den logementhouder J. C. van Steenis, van Utrecht. — Den 17. Maart is voor Leuven altijd geweest en is nog de algemeene verhuisdag voor dienstboden. De knechts en meiden, welke eene dienst hebben, betrekken dezelve, maar zij, welke die nog missen, scharen zich in rijen op de Mechelsche straat bij de kerk van St. Geertruide, waar men dan naar zijn smaak meiden en knechten kan uitzoeken; de laatste markt was wel voorzien, en had eene menigte nieuwsgierigen uitgelokt. Deze vereeniging wordt in het vlaamsch de veersemerkt (jongekoemarkt) genoemd.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 27. April. Sedert den 25 dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Luikens Haab, P. W. Brandt, Koningsberg, rogge; Coriero de Messina, V. Worghin, Trieste, stukgoed; Jena, L. Cornelissen, Montivideo, huiden; Manchester, S. E. Yarman, St. Domingo, koffij; Catharina, S. W. Saeken, Koningsberg, tarwe, Helena Maria, J. W. van der Wijk, Dantzich, rogge; Elise Wilhelmina, K. Jansen, Koningsberg, garst; Elise Wilhelmina, L. Lorentzen, Kirtemuide, granen; die Sonne, C. Schwartz, Hamburg, stukgoed; de Karel, J. C. Nieberding, Cowes, lood; Zephyr, T, Sheridan, Rio Janeiro, koffij; de Hoop, S. E. Scherplies, Straalsund, tarwe; Christian, P. Larsen, Messina, lijnzaad; Gutt, G. Radastovich, Trieste, stukgoed.

Voor Gend bestemd:

Moltina, P. D. Andriessen, Hamburg, haver; Paul Marti, J. Schultze, Wismar, tarwe; Prinses Sophia, C. P. Falkenburg, Gothenburg, deelen.

Voor Brussel bestemd:

Charon, A. J. Rieke, Bordeaux, wijn.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

The Williams, D. Archer; The George, R. Patto, beide New-Castle; Amor, T. Albert, Avontuur; Nephtunis, C. Borchman, Oostzee; Thorsing, J, Henningsen, Avontuur; Hermann, J. de Buhr, Lier, der Commertz, C. Engel, Meinex; Kirshina, N. Nielsen, Avontuur, alle ballast.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

27 April 1843.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.		
2 J. Zeeuwsche dito	f	.	Boekweit	f	.
1 J. dito	«	.	Winter Garst	«	4.40
N. dito dito	«	7.10	Zomergarst	«	3 75
2 J. Walch. Tarwe	«	.	W. Witte Boonen	«	9.25
1 J. dito	«	.	W. Bruine dito	«	9.50
Nieuwe dito	«	7.20	W. Paardenboonen	«	4.50
2 J. Zeeuwsche Rogge	«	.	Z. N. dito	«	4.00
1 J. dito	«	.	Raapolie	f 33.00	p. v.
Nieuwe dito	«	6.60	Patentolie	« 36.00	«
W. Groene Erwten	«	7.00	Lijnolie	« 35.00	«
Z. dito	«	.	Raapkoeken	f .	de 1040 st.
Koolzaad	«	10.00	Lijnkoeken	« 8.00	« 160 «
Haver	«				

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.